

derefter i det Bøstentlige som et direkte Bøderlag for den af Embedsmanden ydede Hjælp, om end Staten tillige søgte en umiddelbar Indtægt igjennem dem. Efterhaanden som Retsbetjentene i Hønhold til Lovene af 19de Februar 1861 og af 1ste Juli 1870 komme paa fast Bønning af Statskassen, indskyde derimod samtlige Sportler i denne, en Omstændighed, der ikke kan Andet end lette Omordningen af den Del af Sportelbestemmelserne, hvorom der her handles. Medens det nemlig var en naturlig Følge af det Forhold, der efter det Forestaaende fandt Sted, da Sportelreglementet udkom, at dette dels fastsatte et særskilt Bøderlag for enkelte forskjellige ved Skiftebehandling forefaldende Forretninger, dels fastsatte Betalingen for Skiftebehandling i Almindelighed, stiller Sagen sig anderledes nu, idet det er naturligt saavidt gjørligt at paalægge en samlet Afgift og der ved Afgiftens Fastsettelse tillige kan tages tilbørligt Hensyn til Boernes beholdne Formue.

Til § 1.

Naar det bestemmes, at Afgiften skal erlægges af Boer, der behandles af de almindelige Skifteretter eller af Eksekutorer eller Skiftekommissærer — forsaavidt Boets Behandling ellers vilde have været at foretage af den almindelige Skifteret — er Forslaget, forsaavidt angaar Omfanget af de Boer, der saaledes blive afgiftspligtige, i Overensstemmelse med den gjældende Lovgivning, idet denne, ved Siden af at paabyde Erlægelsen af Salær i de af den almindelige Skifteret behandlede Boer (jfr. Sportelreglementet af 1814 § 86 med flere Paragrafer), bestemmer, at naar Boer behandles af overordentlige Skifteforvaltere, skal den almindelige Skifteret have samme Salær og Indtægter, som om den selv havde foretaget Skiftet, i alle de Tilfælde, i hvilke Skiftebehandling efter Lovgivningen vilde have tilfaldet den, jfr. Sportelreglementets § 96 og Forordning af 5te April 1754 § 1.

Bestemmelsen om, at Boer, hvis Formuemasse ikke udgjør 400 Kroner, for Dødsboers Bedkommende efter Fradrag af Begravelsesomkostningerne, fritages for Afgift, er derimod ny, da sige Smaa-boer efter den nu gjældende Ret ikke i Almindelighed ere fritagne for Skiftesalær, idet der kun undtagelsesvis ved Sportelreglementets § 87 i Slutningen er tillagt Skiftekommissionen i Kjøbenhavn Bemyndigelse til efter Omstændighederne at eftergive Salæret, hvor samtlige Effekters Verdi er ringere end 100 Rd., og derhos utilstrækkelig til at bestribe Begravelsesomkostninger, den skyldige Husleie og Tjenestefolks Løn. Billighed taler formentlig for at træffe en Bestemmelse som den i Forslaget optagne, hvilken ogsaa er i Overensstemmelse saavel med Grundsetningen i § 10 i Forslaget til Loven om Skifte af Dødsbo m. v. som med, at der ved Behandlingen i forrige Rigsdagsamling af nysnævnte Lovforslag til sammes § 43,

som giver Regler for Behandlingen af Dødsboer hvori der ikke findes Midler til at dække andre Udgifter end Begravelsesomkostninger eller privilegerede Fordringer, blev knyttet en Bestemmelse om, at Skifteretten kunde eftergive Skiftesalæret i Boer af den omhandlede Bestaafenhed.. Skibet for at overlade dette til Skifterettens Afgjørelse i de enkelte foreliggende Tilfælde, er det forment, at der hellere burde gives en lovbestemt Udgang til Afgiftsfrihed, hvormod der paa den anden Side ikke er skønnet at være tilstrækkelig Grund til at frasalde Krav paa Afgiften i saadanne Boer, hvor Formuemassen vel er større end 400 Kroner, men dog ikke større, end at den maa antages at ville medgaa til Dækning af privilegerede Fordringer.

Til § 2.

Efter nærværende Paragrafs Bestemmelser indtræder Afgiftspligten, saasnart Boet er taget under Behandling, hvorved her forstaaes for Konkursboers Bedkommende Konkursens Begyndelse og for andre Boers Bedkommende den første Forretnings Paabegyndelse. Denne sidste Regel staar i Forbindelse med, at der i § 13 i Forslaget til Lov om Skifte af Dødsbo m. v. er givet Skifteretten Bemyndigelse til, naar Betingelserne for, at Arvingerne kunne tiltræde Boet uden det Offentliges Mellemkomst, vel ikke strax ved Dødsanmeldelsen ere tilstede, men det dog kan forudses, at de inden kort Tid ville kunne opfyldes, at give en kort Udsættelse med den i samme Forslags § 12 omhandlede Begyndelsesforretning. Den herefter hjemlede Udsættelse vilde nemlig miste en Del af sin Betydning, naar det ikke desto mindre fordredes, at Afgift skulde erlægges, ligesom det maa formentes at være stemmende med Billighed, at der i saadanne Tilfælde ikke forlanges nogen Afgift.

I Modsetning hertil er det efter den gjældende Ret antaget, at naar der ved selve Dødsfaldet er umyndige eller fraværende Arvinger, er Skifteretten, selv om Boet, fordi de Umyndige blive myndige eller de fraværende Arvinger komme tilstede, forlanges udleveret, inden Skifteretten har begyndt nogen enkelt til Boets Behandling hørende Forretning, dog berettiget til at oppebære det i Sportelreglementets § 92 ommeldte Extraditionsgebyr, idet Skifteforvalterens Ret til Skiftehold foreligger strax ved Dødsfaldet, og Skiftebehandling derfor i sin Almindelighed maa anses begyndt, uagtet ingen enkelt dertil hørende Forretning maatte være foretagen.

Til § 3.

Denne Paragraf indeholder den egentlige Hovedregel for Afgiftserlægningen. Efter de nu gjældende Bestemmelser skal der i alle Boer, som ved Skifterettens Hjælp behandles og bringes til Ende, betales af den hele Masse eller Boets virkelige Indtægt uden Hensyn til Gjælden $1\frac{1}{3}$